books2ebooks.eu

Gelsenius, Sveno Theodori

Logarion peri tes ton nekron anastaseos ... : En Aboe: tg Petrou Ouald

[Åbo]
1649

e-böcker från ditt bibliotek av
eBooks on Demand
digitaliserad av
Kungliga Biblioteket
National Library of Sweden

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!
Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.
Mer information finns tillgängliga via http://books2ebooks.eulla boken.

- http://search.books2ebooks.eu/

eod | books2ebooks.eu

Kungliga Biblioteket

National Library of Sweden

F1770
Br 778

KUNGL. BIBLIOTEKET
STOCKHOLM

ÅBO GELSENIUS, S. T.

ΛΟΓΑΡΙΟΝ

Περὶ τῆς τῶν νεκρῶν

ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ἥντινα

Ὅλου τοῦ κόσμου ὁ Δικαστὴς ὑπερμεγέθης

ἸΗΣΟΥ͂Σ ΧΡΙΣΤΟ͂Σ Ὁ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

εἰς αἰῶνα αἰνεμένος, ὑπερτάτῃ εὐκινησίᾳ

ἐν ἐσχάτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐνεργῶς

ἀποτελέσει.

Ἐν Ἀβοικῆς βασιλικῆς τῆς Ἀκαδημίας ἀκροατηρίῳ τῷ μείζονι ἀναῤῥηθὲν

Περὶ

ΣΟΥΗΝΩΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ τοῦ ΓΕΛΣΗΝΙΟΥ

Ὀστρο-γόθου ἁγίας τῆς Θεολογίας σπουδαίου, γαλλωι-ωτάτης τῆς μεγαλειότητος βασιλικῆς τοῦ ὑποτελοῦς,

Ἔτει δὲ τοῦ Χριστοῦ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τῷ ἐννάτῳ.

Sv: Theod. Gelsenius.

1649

Ἐνθλιμμένον

Ἐν Ἀβόῃ διὰ τοῦ ΠΕΤΡΟΥ ΟΥΑΛΔ ἐκεῖ τυπογράφου.

Kungl. Biblioteket Stockholm

CHRISTINA
DEI GRATIA
Serenissima quoq; Potentissima Sveciæ, Gothiæ Vandaliæq; Regina Hæreditaria, Magna Princeps Finlandiæ, Dux Estoniæ, Careliæ atq; ingriæ &c.

Domina mea Clementißima.

TAm sublimi tamq; Heroicæ Personæ, exiguum tale opusculum, ire me oblatum, omnes illi admirantur; qui insignem illum Clementiæ tuæ (quo tantoperè flagras liberalia erga studia) amorem sive Magnificentiam non intelligunt. Regius etenim, velut æternæ cum laudibus memoriæ Parens tuus, Domini JESU CHRISTI Ecclesiæ Nutritius fuerat facilè Magnificentissimus, Regiminis sui tempore Academiam vel Dorpatensem qui fundavit & largiter sustentavit: Ita Serenissima tua Clementia, ac Nutrix propensissima hanc Academiam nostram Aboënsem gratiosè æq; inaugurasti, sumptuosè imò animasti, cuius continuatione eveniat nominis DEI celebratio, Tuæ ipsius Clementiæ delectatio totiusq; Patriæ votiva sublevatio! Ante Annum per Clementiæ Tuæ subditum fidelissimum Reverendum DN. JOANNEM ELAI TERSERUM S.S. Theol. Doct. Celeberrimum, Præceptorem meum iugitèr honorandum, patuit quanto nisu Academiæ nostræ utilitati & alicui (fieri si quid posset) ornamento fore me desideravi, datâ quidem occasione à Pretiosis illis præceptis quæ Præclarissimi nostri PROFESSORES imprimenda proposuerunt, præterq; eos quos habuerunt, Græcorum etiam Typorum tantoperè indiguerint; Proindè prævio præfatorum Dominorum svasu, pro tenellis meis viribus Græcam quandam Typographiam cœpi efficere, Magnam molestiam, maiorem sumptum maximumq; temporis dispendium spernens, absq; ullius hominis informatione, Solius autem JEHOVÆ benedictione imò directione Typos hosce elaborabam, quorum vestigia tenui hac ORATIONE Serenissimæ Tuæ Clementiæ inspicienda ceu primitias subiectissimè offero, humilimè efflagitans, ut pro Regiâ Tuâ (quâ fideles Tuos quoscunq; subditorum amplecti es consveta) Clementiâ gratiosè suscipiantur, huc usq; feci quod potui, potui quod JOVA volebat; Si DEUS, mediante Regali Tuâ Celsitudine, Studia Mea ulteriùs promoverit Vitamq; prolongaverit, quævis officia publicum commodum spectantia, vilissimæ Meæ personæ unquam possibilia, erunt ore atq; manu paratissima. Sit tecum Spiritus Domini!

Regiæ Tuæ Majestatis
Subiectissimus Clientulus
SVENO GELSENIUS C-Gothus.

INTIMATIO.

Civibus Academicis Salutem.

Solem ipsum corpus illud lucidißimum in cœlo, cui impressa divinæ lucis particula (uti Palingenius hisce canit verbis :

Præsertim lux illa Dei pulcherrima, cujus
Particula impressa est in nostri corpore Solis.)

Commendare viderer; qui se ipsum hoc præsertim tempore anni re ipsâ commendat; Si, inquam, de cognitionis Linguarum utilititate, imò, neceßitate hîc jam fusè pergerem dicere. Res n. ipsa loquitur, si quis res sacras sive ex suggestu ad cœtum Ecclesiasticum, sive ex cathedrâ ad Studiosos velit ac debet tractare, vix ex mente Apostoli suo satisfaciet officio, cùm sermonem V:is T:ti rectè arctuando nisi Hebrææ, tum N:vi T:ti nisi Græcæ Linguæ vel mediocrem priùs acquisiverit notitiam, annuente vel Hottingero. Utq́ radij solares jam (cum Sol ad verticem sive zenith nostrum accedens propiùs rectioresq́ proÿciat eos) per ἀντιπερίστασιν sive reflexum fortiùs densati, efficacius calefaciant, sive potiùs excitent calorem, ut Sennertus loquitur: Ita etiam nos duplicemus industriâ nostrâ atq́ virtutis amorem, studijs humaniorum artium, Linguarumq́ necessariarum. Cumq́ Sol paulatim à nobis remeare quasi versus plagam incipiat (ut nobis

quidem videtur) auſtralem; Ita nos quoq; incipiamus ab antiquo noſtro Adamo regredi ſecundum Chryſoſtomi verè aureum monitum.:

Millies lapſus regredere; Et redire ad frugem bonam.. Utq́; ſylvæ, memora, prata hortiq́; jam aut florent, aut omninò floreſcunt: Ita etiam noſtra exercitia ut floreſcant, floreantq́; τῷ Θεῷ, tandem agamus. Cum deniq́; ut ad comparandū quemvis habitum, ita quoq; ad purè loquendi & ſcribendi facultatem, vel experientiâ comprobante, requiratur neceſſariò quidem primò φύσις aut ingenium aptitudoq́; naturalis; Deinde μάθησις inſtitutioq́; fidelis & perſpicua; Tertiò deniq́; ἄσκησις aut meditatio ſtudioſa, φιλοπονίᾳ induſtriâve ſingulari in rebus agendis. Ad hæc omnia requiſita, exemplo nobis eſt Doctiſsimus atq; Literatiſsimus, Experientiſsimusq́; DN. SUENO THEODORI GELSENIUS Oſtro-Gothus, *qui egregiam de Reſurrectione mortuorum, cōſcripſit* Orationem Græcam, *ad quam audiendam invito & hortor præfatos cives Academicos & alios quoſvis, quibus Græca arridet lingva; idq́; ad horam circiter tertiam ſive poſt preces veſpertinas hodiernas, in Auditorio majori. Benè agite. Aboæ. Dominica* IV. *à Trinitate, Anno 1649.* P.P.

MARTINUS STODIUS
Aboënſis Ling. Profeſſor..

Ἀξιομακάριος ὁ τύραχ (πάσης τῆς εὐταξίας ἀκροαταὶ ὦ ἐπιθύμητοι; πρώτως μὲν αἰδέσιμοι, γνωριμώτατοι, ἐπιφανέστατοι, ἐνδοξότατοι, τιμιώτατοι καὶ κοσμιώτατοι Κύριοι, ἐν τῇ Ἀβοϊκῇ αὐτοπόλει Βασιλικῇ μὲν ἀρχιερεῦς, δὲ ἐπαγγελταὶ καὶ σπουδαῖοι, ῥόστα ἐκ Πατρίδος ἡμῶν τῆς φιλτάτης, πάντων μακρὰν τὰ ἥδιστα, ὑμεῖς ὦ πατέρες καὶ προστάται μεγάλοι, προαγωγοί, παιδαγωγοὶ βοητοί μου καὶ φίλοι ἀσύμβλητοι.)

Μνήμης λίαν ἐνδόξης ὁ τύραχ ὁ ἀξιομακάριος παιδαγωγὸς ἡμῶν νῦν ὡς τὸ πάλαι φίλτατος, ἐν μέσῳ ἄλλων θαυμασίων ἢ τῶν ὠφελίμων αὐτοῦ διδαγμάτων, ἃ ἡμῖν προετίθην, ὥσπερ βίου τοῦ καιροῦ ὡς αἰωνίου πρὸς τὰ μέσα τυγχάνειν, τοῦτο ἀμέσως ἐπακολουθοῦν συνεσκεύασεν·

ἍΠΑΝ Ὃ ἘΝ ΤΩ͂Ι ἘΡΓΆΖΕΣΘΑΙ ΤῸ ΤΈΛΟΣ ΔΙΑΝΌΗΣΟΝ, ΚΑῚ ΚΑΚΩ͂Σ ΟὐΔΈΠΟΤΕ ΠΡΆΞΕΙΣ. Ἥτις νουθεσία πολυτέχνοις ἐκείνοις τοῖς ἐργαλείοις σιδηρέοις, ἀξία μὲν ἐστιν ἐκκόπτεσθαι, ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἀξιωτέρα δὲ φυλάττεσθαι, ἐν τῷ θανάτῳ δὲ ἀξιωτάτη ἡμῖν εὐδαιμόνως συνακολουθῆσαι διὰ σκοτεινοῦ τῶν ταλαιπωριῶν ἄγχους πρὸς αἰῶνα τὰ οἰκήματα.

Γνώμην ταύτην γνωριμωτάτην διανοούμενος, περὶ τῆς τῶν Νεκρῶν Ἀναστάσεως ἐν ταύτῃ ἀξιοτίμῃ ὑμῶν παρουσίᾳ βραχέως λέγειν ἐβουλευόμην; Διότι ὑμᾶς τοὺς πάντας αἰτέω ὦτα φιλήκοα.

ἈΝΆΣΤΑΣΙΣ πάντων τῶν νεκρῶν παράπαν τι μηνήσεται, τοῦτο καὶ ἐκ Τριάδος ἀληθινῶς ἐλέγχεται. Ἡ τοῦ Πατρὸς Ἀλήθεια τὸ ἐκεῖνο θρυλλεῖ διὰ τοῦ Προφήτου ὡς φωνοῦσα·

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ με προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμός. Καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ὀστέον, πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκας ἐφύοντο, καὶ ἠνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εἶπε πρός με, προφήτευσον υἱὲ ἀντρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, καὶ εἶπον τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν, Καὶ προεφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν.

Εὔζηνος τῇ πίστει σου ἐπαγγέλματι μηδέν ἐστι βεβαιότερον, τὸ τοῦ γὰρ Θεοῦ συμβόλαιον ἀμετάπτωτόν ἐστιν ἢ αἰώνιον, ἀναγκαίως οὖν πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσουσιν, εἴτε μὲν καλοί, εἴτε δὲ κακοί.

Ἔλεος μὲν οὖν γε Θεοῦ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς αἰώνιός ἐστι, καθ' Ἱεροψάλτην· Ὥσπερ ὁ Πατὴρ περὶ υἱῶν σπλαγχνίζεται, σπλαγχνίζεται καὶ ὁ Κύριος αὐτὸν τῶν περὶ φοβουμένων.

Ὅτι·

Πῶς νῦν συμφωνεῖ ἡ τοῦ Θεοῦ Εὐδικία, καλῶς μὲν νεμεῖν ἀγαθοῖς, φθονερῶς δὲ κακῶς, τὸ ἐν βίῳ τούτῳ μὴ γίνεται, πλεῖσοι γὰρ ἐξ εὐσεβῶν οἱ ταλαιπωρόταται εἰσι μὲν θρηνοῦντες καὶ ἀνέδην ἐξοικοῦντες. Τῶν δὲ εὐποροῦσι πάντων οἱ φθονεροὶ, καὶ εἰσιν ὀνομασοί. Τούτῳ οὖν λογισμῷ ὁ Δαμάσκηνος ὀρθῶς ἐνομίσατο·

Οὐκ ἐσομένης Ἀναστάσεως, οὐδείς ἐστιν ὁ Θεὸς, οὐδεμία καὶ ἡ πρόνοια, τὰ τότε καὶ πάντα τύχην κατασαλεύεται, δικαίων μὲν γὰρ πλείσους τὴν ἀδικίαν πάσχειν βλέπομεν, τοὺς δὲ ἁμαρτωλοὺς ἐν πάσῃ τῇ ἡδονῇ πλούτων εὐπορεῖν. Τινὸς ἕνεκεν Ἀνάστασίς ἐστιν ἐσομένη, Θεὸς γὰρ δίκαιος τοῦ μισθώματος ὁ ἀμείβων ἐπὶ τοῖς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιθαῤῥοῦσι.

Τοῦτο ἐν ὑποστάσει Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπιφανερώτατον ὡς γὰρ αὐτὴ ἡ τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ ἀνίσατο, κατ' ἀλύτην τὴν τῶν μερῶν κοινωνίαν, τὰ ἐκεῖνα βίῳ δοθήσονται καὶ ἐγερθήσονται. Ἔστι ναὶ τοῦ Κρισοῦ βασιλεία αἰώνιος, ὅστις ὅλον ἄνθρωπον ἔκτισεν, ὃν ἀεὶ παρετήρησε, τῆς γὰρ ψυχῆς ἐστιν ὁ σωτὴρ, καθὼς καὶ δωτὴρ τοῦ σώματος.

Ἐν τῷ Πνεύματι ἁγίῳ ἡ τῶν οἰχομένων φαίνεται ἐξέγερσις, διὰ τοῦτο ὁ εὐφυὴς εὐφραίνεται, ἀνορθώσει γ' τὸ ἱερὸν αὐτοῦ πνεῦμα, καταβληθὲν, ἐν τούτῳ ἀδιαλείπτως πρὸς τὸ κατοικίσειν.

Ἐν ταῖς κτίσισιν εἰκόνιον ἀναστάσεώς ἐστιν ἰδεῖν· σπερμάτιον τὸ ἀποτανόμενον ἐκ γῆς ἐκφυόμενον γίνεται, καθὼς καὶ ἀγρῶσαι, ἐν χρόνῳ τῷ ἐαρινῷ δένδρων φύλλια ἀναζωννῦνται, αἱ χελιδόνες ἀνακομίζονται.

Τῇ Ἀναστάσει οὐδὲν οὖν ἐστι βεβαιότερον.

Τί νῦν

Τί νῦν ἐξέγερσίς ἐστιν, ἔστω ἐξήγησις.

Τῶν νεκρῶν Ἀνάστασία Τριάδος ἐστὶν εὐπραξία, ἧτινι ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ ἢ νεωτάτῃ, ἔμψυχοι ἐν τῷ ἀκαρεῖ ὅλως μεταβληθήσονται, ὁμοίως πάντων μὲν νεκρῶν ἀθέων δὲ καὶ εὐσεβῶν μόρια τὰ ἐκεῖνα ἀριθμὸν, μόνῃ φωνῇ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ψαλμίσματι σὺν πλάσματι τῷ ἀγγελικῷ, ἐκ τῆς γῆς ἐξεγερθήσονται τοῦ κονίσρου καὶ σὺν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πρὸς αἰώνιον τὴν διαμονὴν συνδήσονται, ἵνα μὲν εὐφήμοις καλῶς, κακοῖς δὲ κακῶς γίνηται.

Ἐπειδήπερ Ἐξέγερσις ἡ ἀξιοθαυμάστη πάντων τῶν κτίσεων, ὧν ἀπολαύει, τὰς δυνάμεις ὑπερβαίνει, ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ ἓν εὐγενείᾳ συνίστησιν.

Ἔργον τοῦτο ἡ ἱερογραφία ὅλη τῇ Τριάδι μὲν ἀπονέμει, διορισμένη δὲ αἰτία ἐστὶ, τινὸς ἕνεκα δευτέρῳ τῷ προσώπῳ νενέμηκεν ἸΗΣΟΥ͂ Κυρίῳ θεανθρώπῳ τῶν οὐρανίων, τῶν κάτω καὶ ἐπιγείων Μονάρχῃ, ἀθανασίας Βασιλεῖ καὶ πανδοξίας. Οὗτος ἐστὶν ὁ ἐγερῶν τοὺς πάντας ἐκ νεκρῶν ἀνθρώπους, κατ' ἀριθμὸν σὺν δέρματι καὶ νεύροις αὐτῶν ἐκείνοις καὶ μορίοις ὥσπερ καὶ ἔτι τοῖς ὀστέοις, ἐξ ὧν ἐκτίσθησαν, μόνῃ δὲ φωνῇ αὐτοῦ, ἐκείνους ἐν τῷ ἑνὶ ἀκαρεῖ εὐφυΐᾳ συνεγερεῖ.

ὙΜΕΙ͂Σ ΝΕΚΡΟῚ ἈΝΊΣΤΑΤΕ ΚΑῚ ΤΗ͂Ι ΚΡΊΣΕΙ ΠΡΟΣΈΡΧΕΣΘΕ.

Τότε πάντες οἰχόμενοι ἐγεροῦσι, τότε προπετῶς παρὰ τοῦ θνητοῦ πρὸς ἀθανασίαν ἐν τῷ ἀκαρεῖ ἔμψυχοι πάντες μεταβληθήσονται, ἧτις μεταβολὴ τόπῳ θανάτου ἔσται.

Ὡς θαυμασίως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διαθήσει, τὸ κόνιστρον τῆς γῆς τὸ διασκεδασθὲν περὶ τοῦ ἀναλέγεσθαι καὶ ὀστεῦα, παντελῶς καὶ συντίθεσθαι ἐπιδεύτερον ταῦτα μὲν καθὼς πρότερον ἦντο.

Δι᾽ ἐλέου διαθήσει τοὺς ὁ Χριστὸς ἀγαθοὺς, καὶ αὐτοῦς, καμάτους μέντα καὶ ἄλγους τοὺς βραχυτάτους, μεγίστη ἐπιτιμίᾳ σὺν Θεῷ κοσμήσει καὶ εὐδοξίᾳ. Εὐδικία ἔνθεν ἐκτίθενται βηματιστοῦ, ὅτι κακοὺς διαβόλοις τοῖς βασανισταῖς αἰωνίοις, πρὸς τὸ μὲν βασανίζεσθαι, χωρὶς μέτρου παραδώσει.

Νῦν τὴν βέβαιον Χριστοῦ γνωρίζωμεν ἀλήθειαν, ὅστις αἰωνίου καλοῦ καὶ κακοῦ ἀϊδίου ἤδιστας τὰς ἐπαγγελίας σὺν ἀπειλῇ πληρώσει.

Ἀγχίθεοι ναὶ ἐν τῇ ἀναστασίᾳ χαρήσουσιν, αὐτοῖς γὰρ βληπτθέον ἐστὶν ἀληθινὸν οὐ ἐν τῷ λόγῳ ἤκουσαν ᾧ καὶ ἤλπισαν. Εὑρήσουσιν ἀπόθεοι τὸ ἀληθὲς ὥσπερ τοῦ Θεοῦ λόγοι ἔλεγον, οἷς οὐκ ἤλπισαν, ἀλλ᾽ ἐνθάδεν ἠγέλασαν. Ὡς καλοῖς σωτηρία, τοῖς δὲ φθονεροῖς ἀτιμία τότε γενήσεται σὺν ἀγγέλοις ἢ διαβόλοις.

Ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ΚΥΡΙΟΣ ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἐξεγείρειν πῶς ὀφείλει ὢ δύναται. Προσοφείλει, τῶν ἐμψύχων Δικαστὴς γὰρ καὶ νεκρῶν ἐστι διατεταγμένος, ἐν ἁγίῳ τῷ λόγῳ καθὼς γεγραμμένος· Ἔμπροσθεν Χριστοῦ τοῦ βήματος εὐδόξου κριτοῦ, οἱ πάντες φανερωθήσονται ἵνα κομίζωνται ὡς ἔπραξαν ἐν τῷ αὐτῶν σώματι, εἴτε τὸ ἀγαθὸν, εἴτε κακόν. Ὥσπερ τοῦτο· Μηδένα κρίνει ὁ Πατὴρ, ἀλλ᾽ ὅλην υἱῷ αὐτοῦ δίκην παρέδωκεν, ὅτι γὰρ υἱὸς ἀνθρώπου.

Καθ' ὃ ἵνα τοὺς νεκροὺς κρίνῃ, τότε πρὶν ἐγείρῃ αὐτοὺς, μὴ ἀδύνατον τοῦτο, ἀλλ' εὐπορώτατόν ἐστιν ἡμῶν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ παντοκράτορι Θεῷ, ὅστις ἐν τῷ οὐρανῷ ποιεῖ ἃ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιθυμεῖ, ἐν θαλάσσῃ καὶ ἀβύσσοις, εἰς βιώνιον αὐτοὺς κυρίως μὲν καλέσει καὶ μόνῃ ἐκείνῃ φωνῇ πάντας ἀνθρώπους ὑψηχεῖ·

Ὑμεῖς νεκροὶ ἀνίστατε, καὶ τῇ κρίσει προσέρχεσθε.

Τότε πάντες ἐκ τοῦ τῆς γῆς κονίστρου, ἀναστήσουσι, τὸ ὁ Χριστὸς διὰ Λαζάρου ἐδείκνυ καὶ Ἰαΐρου.

Τί δὲ μακάριος ὁ Παῦλος πρὸς αὐτοῦ φιλτάτους τοὺς Κορινθίους ἔγραψεν, ἡμῖν σφόδρα ἐν τῷ ἐννοεῖν, ἀρέσκει ὅπως καὶ αὐτὸς περὶ τῆς Ἀναστάσεως διαλογίζεται·

Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι Ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται, εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν, εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστὸν ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, εἰ γὰρ νέκροὶ οὐκ εγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται, εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο. Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἀλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

Ὅμοιόν τι ὁ Ἰωάννης ἐν ἀποκαλύψει αὐτοῦ ἐφώνησεν ἐν ὀνόματι Χριστοῦ· Ἰδοὺ ἔρχομαι ταχὺ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

Διὰ

Διὰ τοῦτο ἡμῶν αὐτοὺς συγκαλλύνομεν ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν παντοδυναμίαν Ἰησοῦ καὶ θεοσοφίαν, ὡς περὶ τῆς ἀναστασίας ἀποροῦμεν ἀληθείας μήποτε, τοῦτο μὲν ἀνόητον δοκεῖται καὶ ἀδύνατον τῷ λογισμῷ, αἱ αἰθάλαι ἀνέδην διασπαρθεῖσαι ἵνα μὲν ἀναλέγωνται εἰς τὸ ἢ ἀναδίδωνται ὑγιηρόν. Ὡς δὲ Θεός βούλεται. ὡς γίνεται· Μὴ ἐν τῇ ἀναστασίᾳ τὶ ἡμῶν ἡ ἀπίνοια κατανοεῖτο, σιγᾶτο ἐκείνη, Γραφὴ βοᾶτο, τῇ δὲ σαρκὶ ἀντιλογία, πνεύματι ἀλλ' οὐδεμία δοκεῖται.

Πλεῖον δύναται, ὅσον ἡμεῖς αἰσθάνεσθε, ὁ παγκρατὴς, ἐξ οὐδένος ναὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἢ κτισμένος ὁ κόσμος, διὰ τί ἐκ τινὸς μὴ ἐργάζηται ὁ Θεός.

Μηδαμῶς οὖν δυσμορίαν ἡμῶν ἐν θείοις παιδείαν τὴν κακίστην ἀκούωμεν, ἀλλὰ Θεοῦ ῥῆμα ἐν ὀξυβλεψίᾳ ἔχωμεν ὡς καὶ παγκρατίαν αὐτοῦ, ἵνα τὸ λελεγμένον πρὸς τοὺς Σαδδουκαίους μὴ ἀκουσθῇ·

Ὑμεῖς τὴν ἱερογραφίαν Χριστοῦ ἢ δυναμίαν ἀγνοοῦντες πῶς ψεύδεσθε ὡς καὶ ἐξαμαρτάνετε.

Ὅστις οὖν περὶ τῆς Ἀναστάσεως, αὐτὸς καὶ περὶ Χριστοῦ θεότητος ἀμφισβητεῖ.

Τινὸς ἕνεκα τῆς τὸν Κύριον πανδοξίας ἐξεγερόντα λέλεχα τοὺς μὲν νεκροὺς κατ' ἰδίας αὐτῶν γραμμὰς, τὰ μόρια κάτα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνα, τοῦτο ὁ Δανιὴλ ὡς καὶ Ἐσεκιὴλ ἐμαρτυρήθησαν.

Ἐπειδήπερ ἀνέστησε Χριστὸς καθὼς ἐπέστησε διότι πάντες οἱ ὄχλοι τῷ Χριστῷ ὁμοιόμορφοι ἔσονται, ἔστι γὰρ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀρχή.

Τὶ δὲ ἐκεῖνο σῶμα ἀνιστᾷ θεῖα δεῖται εὐδικία τὸ ἔτωσ ἐλέγχεται·

Ἐκείνη τῆς κακώσεως ἡ σὰρξ μεθέξει καὶ ἔτι ἀναλήψεως, ἁμαρτάνοντα μέντοιγε μόρια ἀρξοῦσι δὲ κολαστήρια, τῷ ἰδίῳ ἑκάστη ψυχὴ σώματι, ἐν ᾧ ᾤκησεν ἐνθάδε καὶ ἐνήργησεν, ἀναδωθήσεται, ἵνα ὑπὲρ βίου καιρίου πράξεων, σὺν αὐτῷ καλῶς ἔχῃ ἀεὶ, εἴτε κακῶς. Ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὅτι μία ἐστὶν ἐργασία, ἔσαι κοινὸν διότι ἢ πάθημα, ἢ ἀνάλημμα. Θῦοι οὖν περὶ σωμάτων κακῶς διατεθέντων γενησομένῃ εὐψυχίᾳ, φθονεροὶ δὲ ἀτιμίᾳ πάντοτ' ἐννοείσθωσαν, καὶ τὴν μετάνοιαν ποιείσθωσαν.

Παραμυθία, ναὶ, ἐν τῷ βιότῳ καὶ ἐν αὐτῷ μὲν ἄχρῳ θανάτῳ ἡμῶν ἐστιν ὑπερτάτη, τῶν τοῦ θανάτου νεκρῶν εὐψυχωτάτην λίαν τὴν ἀθανασίαν γίνεσθαι. Τί γὰρ ταλαιπωρότερον ἤτοι ἀθλιώτερον, εἰ μόνον πρὸς ταύτην ζωὴν κτισθῶμεν, καὶ ἐν ἐκείνῃ παυθῶμεν. Τί γὰρ ἐξ ἀρχῶν ἡμῶν ἄκρι τέλους ἐστὶ ματαιοπονία· Ἄλγος, φόβος, ἀγωνία. Ἔλπις δὲ τῆς ἐξεγέρσεως ἡμᾶς σφόδρα ἀναψύχει, μέντοιγε, οὐδὲν ἐν ἀσθενείᾳ ταύτῃ ταλαιπωρίᾳ ἥδιον ἡμᾶς ὡς μάλιστα δύναται. Οὕτως γὰρ ὁ Παῦλος ἐκήρυξε πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς· Εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν· Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

Τὸ μὲν ἀληθὲς μὴ ψυχὴν τὴν φιλτάτην διαφθείρεσθαι, ἀλλὰ σῶμα ὃ κατὰ πίστιν ἀναστήσει, αὐτὴ γὰρ ἀθάνατός ἐστιν, ἐστὶ γὰρ τὸ τῆς αὔρας θείας μόριον διότι καὶ φύσεως πνευματικῆς· Ἐπίγειον δὲ ἐκ γῆς ἐστὶ σῶμα, καὶ εἰς πρώτην ὕλην πάλιν διαλύεται.

Ποιημα

Ποίημα ὁποῖον ἐν σώματι πρὶν ᾖ, τοῖον ἔτι εἶδος ἐκ τρόπου τούτου κατ' ἐκβάσεως ἔσαι. Εἰ δὲ σὺν ἐλπίδι εἰς τὸν Θεὸν ἐξήλθη, πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔτι ἀεὶ σὺν αὐτῷ κατοικήσει ἐν οὐρανῷ· ψυχὴ δὲ Θεῷ ἀλλοτρία, ἐν τῇ ὁλοκληρίᾳ αὐτῆς σὺν τοῖς ἄλγοις ἀεὶ ἐκεῖ διαμενεῖ ὁμοῦ ποῦ θρηνήσει, ὅτε ψυχὴ οὖν ἔτι ἐν σώματι αὐτῆς οἰκεῖ, τὸν Θεὸν ἐπιζητείτω ᾧ παρακογουθείτω.

Τοῦτο καὶ ἕκαστος Φιλοχρίστων εὐπόρως διανοεῖ, τὸ ποσάκις ἄῤῥητον ἐννοεῖ μακαρισμὸν, τοσάκις αἱ πᾶσαι λύπαι ἀληθινῶς πραΰνονται διὰ τούτου νοήματος, ἐκεῖνος μενοῦγγε θάνατος.

Εἶα (βέλτισοι ὦ ἀκροαταὶ) ἐν ἀθλίᾳ τῇ καρδίᾳ ὅσην χαρὰν εἶα ἡμῖν πᾶσιν ἀγγέλλει τοῦτο Ἰησοῦ τοῦ ἡμῶν Δικασοῦ ἐπίθετον, Υἱὸς ἀνθρώπου, ἐν τῷ λέγεσθαι. Υἱὸς ἀνθρώπου ἐλεύσεται ἐν τῇ νεφέλῃ σὺν δυνάμει μεγάλῃ καὶ δόξῃ· τὸ ἐπίθετον τοσάκις ἔλεγε ποσάκις περὶ γῆς παρουσόδου πρὸς τὴν ὅλου τοῦ κόσμου κρίσιν ἐδιηγεῖτο.

Θεῖοι οὖν μεγάλῃ τῇ εὐθυμίᾳ ἐν ἀνασασίᾳ εἶναι δύνανται, ὅτε φωνὴν ταύτην ἡδανὴν ἑαυτοὺς ἀκούωσι τοῦ ἐκ συγγενοῦς αὐτῶν ἢ ἐξεγερεῖν, ἢ δὲ συγκαλεῖν.

Μελιτᾶτε νῦν ἀκροαταὶ μετ' ἐμοῦ (φημὶ) ὦ χρησότατοι μελιτᾶτε, πῶς ἡμῶν βίος ἄλλο-μηδέν ἐστιν ἢ πρὸς θάνατον ὠκίστη ἡ ἀποῤῥοή, καθ' ὃ ἀνελέγκτως βιῶμεν καὶ εὐτόνως, ἀγαπῶμεν τὴν φιλίαν, καὶ ἁπλῶς φθονερίαν ἀφ' ἡμῶν μὲν ἀπείργωμεν, καὶ πάντας τελευτήσοντας παραμυθίᾳ ὠφελῶμεν, ἵνα πρὸς εὐθυμίαν ἐγειρώμεθα.

Καθ' ὅλην ταύτην σφάλματα τινὰ νῦν διασκεπτώμεθα, καὶ τὰ ἐκεῖνα οὕτως ἀπολυώμεθα· Ῥώμαιοι οἱ Ἀρχιερεῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ φύσιν ἀνθρωπίνην, αἰτίαν μόνον ὀργανικὴν ἐξεγέρσεως εἶναι παιδεύουσι, καὶ οὕτως θεῖαν τὴν δύναμιν αὐτῇ φύσει ἀφαίρουσιν, ἀνθ' οὗ ὁ Ἰησοῦς ἐκήρυξεν· Ὅστις τὴν σάρκα μου φάγει, καὶ τὸ αἷμά μου πίνει, βίον ἐκεῖνος ἕξει αἰώνιον, ἐκεῖνον κἀγὼ ἐγερῶ ἐν ἡλίῳ νεωτάτῳ.

Ἀναβαπτισταὶ μὲν καὶ οἱ ὁμοῦ Σοκινιάνοι διδάσκουσιν ἄνθρωπον οὐ μὴ ἐγερθησόμενον σωματικὸν, αὐτὸν δὲ ἐσόμενον πνευματικόν.

Τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ἔσονται μὲν ἰσάγγελοι, μήποτε ἁπλὴν εἰς τὰ πνεύματα ἐκεῖνα μεταβληθέντα, ἀλλὰ σὺν ἰδιώμασι τοῖς κοσμηθέντα πνευματικοῖς.

Τόσον νῦν φίλτατοι ὦ ἀκροαταὶ, περὶ τῆς τῶν νεκρῶν Ἀναστάσεως ἐγνωρίσατε, καὶ Χριστοῦ τοῦ Δικαστοῦ παντοκράτορος δυνάμεως, πῶς ταύτῃ μεγάλῃ φωνῇ ἐκείνους ἐγερεῖ·

Ὑμεῖς νεκροὶ ἀνίστατε, καὶ τῇ κρίσει προσέρχεσθε, εὐθέως ἀναστήσουσιν ἵνα λέψωσι καθὼς ἐμισθοφόρησαν πότεν ἐν τῷ κόσμῳ ἦσαν σὺν ταῖς ψυχαῖς, εἴτε καλὸν εὑρήσοντες εἴτε κακόν.

Αἰτοῦμεν οὖν Ἰησοῦν Χριστὸν πνεῦμα πέμπειν ἀληθινὸν πρὸς τὸ διαφωτίζειν τὰς ἡμῶν νῦν καρδίας, καὶ ἡμᾶς παρασκευάζειν ἑαυτὸν πρὸς τὸ δοξάζειν ἐκεῖ σὺν θεοφιλίᾳ, ᾧ ἔστω εὐχαριστία.

Τῷ σπουδαιοτάτῳ καὶ φιλομαθῇ νεανίσκῳ
τῷ ΣΒΕΝΟΝΙ ΓΕΛΣΕΝΊῳ τῷ ὈΣΤΡΟΓΌΘῳ,
σημάτων ἑλληνικῶν ἐν τῇ Φινλανδίᾳ ποιήθῃ αὐτο-
διδάκτῳ, τῷ φιλτάτῳ μαθητῇ.

Πῶς ἄξια ὑμνήσω σου ταῦτ᾽ ἑλληνικὰ ΣΒΈΝΝΟ
Ἔργον δ᾽ ἀργάλεον, σήματα λύγεῳ, καλά,
Αὐτοδίδακτος, ἃ μὲν ποιεῖς, σπουδῇ δὲ μεγίστῃ.
Δοίη ΓΕΛΣΕΝΊῳ τ᾽ ὄλβια πάντα ΘΕΌΣ!

Τιμῆς καὶ φιλίας ἕνεκα ἀσμένως
ΑἼΣΧΙΛΛΟΣ ΠΕΤΡΑΐΟΣ
Τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἀβοικῆς Κυβερνίτης καὶ
Διδάσκαλος, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Πόλει Ποίμην.

Præstantissimo & Eruditissimo Iuveni,

DN. SUENONI GELSENIO OSTROGOTHO, Optimarum artium Cultori perindustrio, & *S.æ R.æ M.tis* Stipend. studiosissimo, doctè de RESURRECTIONE MORTUORUM peroranti

GELSENI, doctis Phœbi caput artibus effers,
Pieriisq; studes labra rigare vadis.
Cumprimis curæ fuerat tibi *GRÆCA loquela*,
Quam colis insigni sedulitate tuâ.
Profers ingenij de fundo divite fructus,
Præsens ut scriptum comprobat hocce tuum.
Perge gradu cœpto Doctorum volvere scripta,
Maxima quò magnâ præmia laude feras.
Sic quoq; *Magnatum* tibi conciliabis amorem,
Et fies *Patrij* fulgida gemma *Soli*.

Amoris & honoris ergò L. M.q; apposuit
NICOLAUS LAUR. NYCOP.
Log. & Poës. Prof. & p.t. Facul. Ph. cæ Decanus.

E P O S

Ad Serenißimam & Potentißimam Reginam

CHRISTINAM

Nomine Perorantis

Credite Mortales, ANIMÆ post fata supersunt!
Vivit adhuc Regum latè GUstavus Adolphus
Maximus, & Soboles Regum Celsissima *vivit*
C*HRISTINA, ac Borei gestans diademata regni.*
C*HRISTINÆ Excelsus regalia sceptra secundet*
Et faxit tandèm tranquillâ pace fruisci:
Arma Togæ *ut cedant cultæ, nec desit in ævum.*
Ut Soboli tradat proprio de sangvine *sceptra.*

Subjectissimæ gratulationis ergò Adjectum à
JOHANN: GARTZIO Arbog.
U. J. & Phil. Candid.

QUam verè monstrat Scriptura resurgere cunctos
Tam firmâ fieri credis id, ecce, fide,
Hoc quoq; concinnas Frater conamine multo,
Nomen quo vivat laude perenne tibi!

Lubentissimè adjecit
PETRUS JOH. REFTELIUS
Philosoph. Candid.

EVax lætentur qui te genuêre Parentes,
Cognati proprij quoq; conterraneus omnis,
Et, cui te volupe est audire, Ecclesia sancta,
Quam cytiso vita benè paveris ipse futuræ.

Fraternè applausit
OLAUS JEREMIÆ Norcop. O-Gothus.
Philosoph. Candid.

books2ebooks.eu

www.books2ebooks.eu

e-böcker från ditt bibliotek av
eBooks on Demand

digitaliserad av
Kungliga Biblioteket

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden